

Hvert år arrangerer Holbæk Sygehus en skitur, for at børn og unge med diabetes kan lære hinanden at kende. Billedet er fra dette års tur, hvor hospitalspersonale og frivillige tog med til Frankrig i starten af april. Privatfoto

Skitur bringer syge børn sammen

DIAGNOSE: 11-årige Marcus kender ikke andre børn med diabetes, som bor i nærheden. Men det gør han, når Holbæk Sygehus hvert år arrangerer en skitur.

Af Fleur Sativa

HOLBÆK: Klik, klik, klik.

Pumpen tæller ned, før der lyder et smæld. Under plasteret og for enden af den lange slange bliver et silikonerør skudt ind under huden.

- Hvis det rammer en muskel eller en nerve, så gør det ondt. Men ellers føles det som et lille niv, forklarer 11-årige Marcus Andersen.

For tre år siden blev han diagnosticeret med type 1-diabetes. Derfor skal han hver tredje dag skifte kate-teret i en såkaldt insulinpumpe, der sidder på hans ene balle. Noget, som hans kammerater hjemme i Kirke Sonnerup ikke skal.

Men for et år siden mødte han et helt hold af børn og unge, der ligesom ham kender til klik-lyde og nåle. Hvert år arrangerer Holbæk Sygehus nemlig en skitur for diabetes-diagnosticerede i alderen 10 til 20 år.

Og det er en rigtig god idé, mener Marcus' mor, som

derfor sendte ham afsted på turen igen i år.

- I skolen er Marcus jo normalt den eneste med diabetes, og jeg ved, at han synes, det kan være lidt pinligt, hvis han for eksempel begynder at bippe midt i en time, forklarer Charlotte Andersen.

Hver dag skal Marcus modsat mange andre børn nemlig tælle, hvad han spiser og være opmærksom på sit blodsukker, når han løber og leger. Og hvis det pludselig svinger op eller ned, fortæller hans udstyr ham det.

- Det er lidt pinligt, når an-

dre kan høre, der kommer sådan en bip-lyd, anerkender han.

»De her børn er ikke syge«

Men Marcus er langt fra alene. På landsplan er der omkring 3.700 børn og unge, der har type 1-diabetes. Og hver dag får et nyt barn i Danmark konstateret sygdommen, viser tal fra Diabetesforeningen.

Ledende overlæge på Børne- og Ungeafdelingen på Holbæk Sygehus, Annie Ellermann, som selv er med på den årlige skitur, bryder sig dog ikke om, at det bliver kaldt en sygdom.

- Jeg plejer at sige, at det er en ny livsstil. For de her børn er ikke syge. De er ligesom alle andre unger, de skal bare tage noget insulin og være mere opmærksomme, forklarer hun.

For ved type 1-diabetes ødelægger immunforsvaret raske celler i bugspytkirtlen. Det betyder, at kroppen ikke længere kan producere insulin, som er et livsnødvendigt hormon, der hjælper med at omsætte mad til energi.

Derfor er man selv nødt til at tilføje insulin til kroppen flere gange dagligt.

Og det kan godt få børn til

at føle sig anderledes og »forkerte«, forklarer overlægen.

- Så formålet med turen er, at børnene skal lære, at der er andre med diabetes, og at det ikke er underligt at være nødt til at se på pakken af en madvare eller at måle sit blodsukker. Her gør alle det, og vi håber, at de får et netværk og nye venner med hjem, som de kan benytte sig af, forklarer hun.

Derfor er hun glad for, at Holbæk Sygehus for 17. gang har kunnet arrangere skituren, som eksisterer i kraft af sponsorer, der dækker halvdelen af udgifterne. Den anden halvdel betaler forældrene.

- Vi plejer at sige, at det også er en uges ferie for familien derhjemme. For det er et fuldtidsjob at have et barn med diabetes, og som forælder tager man ofte skylden for udsving, siger Annie Ellermann.

»Det er mærkeligt«

Ifølge overlægen oplever særligt børn og unge store udsving i blodsukkeret, fordi blandt andet hormonelle forandringer øger behovet for insulin.

Og det er noget, som man genkender hjemme hos familien i Kirke Sonnerup.

- Hos Marcus er blodsukkeret ofte enten for højt eller lavt. Og jeg kan godt få de tanker, at det er mig, der ikke gør det godt nok, siger Charlotte Andersen.

- Fordi flere forskellige

ting kan påvirke blodsukkeret, er det svært at pege på lige det, der er galt. Så det kan godt bekymre mig, at det er mit ansvar, uddyber hun.

Derfor sendte Charlotte Andersen også sin søn på skitur, fordi hun håbede, at han kunne lære lidt mere på egen hånd. For som forælder har man det med at tage lidt over og sørge for tingene, forklarer hun.

- Og ja, måske gør man det i lidt højere grad end andre forældre, når man har en søn som Marcus med diabetes. Fordi man hele tiden overvåger mad og spørger »har du nu styr på dit blodsukker?«

For styr på det, det skal der være, hvis Marcus skal leve med sin sygdom og have det godt. Noget, som han også selv er klar over.

- Når mit blodsukker svinger, føles det, som om jeg bliver træt. Jeg får sådan en underlig følelse omkring brystet og halsen, forklarer Marcus Andersen, som på trods af sine kun 11 år ikke er skræmt over at have en diagnose.

- Det gør mig ikke bange. Men det er mærkeligt, at man pludselig har en sygdom, man skal leve resten af livet med, når jeg har levet i otte år uden, forklarer han.

- Men jeg kan lige så godt synes, det er normalt, når der er så mange børn, der har det.

11-årige Marcus Andersen var med på skituren for første gang sidste år. Muligheden glæder hans mor, da han bliver mere bevidst om, at han ikke er så anderledes, som han kan føle sig. Foto: Per Christensen